

Rosvo Roope

Jos täytätte mun lasini
Niin tahdon kertoa
Surullisen tarinan
Joll' ei oo vertoa
Se on laulu merirosvosta
Roope nimeltään
Hän sydämiä särki
Missä joutui kiertämään.

Hän kaunis oli kasvoiltaan ja nuori iältään
Ja opetuksen saanut oli
Omalta isältään
Vaan tyttö jota lempi
Hän oli petturi
Ja siksi tuli Roopesta
Nyt julma ryöväri.

Viel' Itämeren rannikot ne Roopen muistavat
Ja naiset Pietarinkin vielä päätään puistavat
Ja Suomenlahden kaupungit
Tuns' Roope ryövärin
Ja suuri oli pelko
Vielä Kokkolassakin.

Ei neito Viron rannikon
Unhoita milloinkaan
Kun Rosvo-Roopen kanssa hän joutuin kapakkaan
He söivät mitä saivat
Ja joivat tuutingin
Ja tyttö poltti sydämens'
Mut Roope sikarin.

Ei tiennyt impi Oolannin
Kuink' oli laitansa
Kun Rosvo-Roope pestäväks vei
Hälle paitansa
Yks nappi oli irti, hän ompeli sen kiin
Ja samalla hän ompeli myös sydämensä siin.

Sai Roope viimein palkkansa
Hän on nyt Suomessa
Ja jossain jokivarressa lie lossivahtina
Hän lesken eessä nöyryti
Ja joutui naimisiin
Ja sillä lailla Rosvo-roope hiljaa hirtettiin.